

## 15de Møde.

Mandag den 5. Juli, Kl. 1.

**Formanden:** Ved Folketingsmanden for Aalborg Amts 4de Valgkreds (Thomsen) er modtaget et Andragende fra „Danske Kvindeforeningers Valgretsforbund“ om, at der gennem en Grundlovsændring maa gives Landets Kvinder lige politisk Valgret og Valgbarhed med Mænd, inden der træffes nogen lovgyldig Ordning af Landets Forsvar.

Eksemplarer ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

*Afgørelse af Formandens Forslag angaaende Behandlingen af Forslag til Beslutning af Folketinget om Nedsættelse af en Kommission i Henhold til Grundlovens § 46 angaaende Forandring af Grundloven.*

**Formanden:** Som tidligere meddelt, gaar mit Forslag ud paa, at Forslaget undergives en Behandling efter Reglerne for Lovforslags anden Behandling. Hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg mit Forslag som vedtaget. (Ophold.) Det er vedtaget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

*Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Sygepleje samt Forandring i Lov Nr. 85 af 12. April 1892 om anerkendte Sygekasser m. m.*

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Sagen sættes til Forhandling.

**Ordføreren for Forslagsstillerne (P. Knudsen):** Naar vi i denne Samling have tilladt os at fremsætte det foreliggende Lovforslag for det høje Ting, er det selvfølgelig ikke med stærke Forventninger om, at det i denne Samling vil lykkes os at faa det gennemført. Det er jo en

ekstraordinær Samling, og i en saadan er man vel ikke berettiget til at vente et stort og omfattende Lovgivningsarbejde sat i Værk. Efter Grundloven skal Rigsdagen jo sammenkaldes efter en Opløsning, og det er det, som er sket nu, men ekstraordinære Samlinger, sammenkaldte paa den Maade, pleje jo at være ret kortvarige — naturligvis med Undtagelser. Paa den anden Side mener jeg, at der intet som helst vilde være til Hinder for at gennemføre dette Lovforslag, navnlig naar man erkender dets store Vigtighed og samfunds nødvendige Karakter. Det har jo i hvert Fald været Regeringens Mening i den foreliggende Samling at gennemføre de ligeledes forelagte Militærlovsforslag, og jeg mener, at naar man gaar ud fra, at det kan lade sig gøre at gennemføre saadanne Lovforslag i en ekstraordinær Rigsdagssamling, maa man ogsaa kunne gennemføre et Forslag som det, vi have tilladt os at forelægge.

Dette Forslag er for mig og mine Medforslagsstillere langt vigtigere end de militære Forslag, der ere fremlagte, og efter min Formening i Modsætning til de forelagte Militærforslag til stor Gavn for Samfundet. Ser man til Eksempel paa de militære Forslag, munder jo deres praktiske Anvendelse ud i Lemlæstelse og Ihjelslagning af Mennesker og økonomisk Ødelæggelse. Vort Forslag tilsigter derimod at skaffe Midler til Veje til syge Menneskers Helbredelse og til Afværgelse af økonomisk Skade. Sammenligner man altsaa vort Forslag med den Række af Forslag, der angaar Militærvæsenet, maa man derfor komme til det Resultat, at man bør gennemføre vort Forslag, hvorimod der ingen som helst Skade vilde ske ved at lade de andre Forslag ligge.

Naar jeg skal tillade mig at motivere det foreliggende Forslag, skal jeg væsentlig henvisse til de Udtalelser, jeg fremkom med ved Lovforslagets første Behandling i forrige Samling, og jeg skal altsaa søge at fatte mig saa kort som paa nogen Maade muligt, idet jeg kun skal berøre de Hovedpunkter, som jeg anser det for nødvendigt at røre ved. Vi mene, som sagt, at dette Forslag har en samfunds nødvendig Karakter, og at Sygeplejen helt og holdent burde være et offentligt Samfundsanliggende, der varetoges af Staten eller af Kommunerne. Med Hensyn til Skolevæsenet er man jo klar over, at det offentlige, dels Staten og dels Kommunerne, bør sørge for den aandelige Udvikling, men det forekommer mig at være lige saa nødvendigt, at Staten,